

tođ „podpéznički“. Pa tacih primkov, ki jih Vi po svoje nikakor ne morete tako razločno pisati, de bi jih vedili kako brati, je brez števila veliko, postavim: Pekee ima dva onemljena e; Té vželj (častitljivi Gospod tega primka mi ne bodo zaméрили, de jih tukaj v misel vzajemem) ima visok, zatégnjen in s predglasnim i združen prvi e, in v zadnjim zlogu je onemljeni e; Zelenévic, prvi e je onemljen, drugi e globok in nezatégnjen (tief und unbetont), tretji e spet globok pa zatégnjen in zadnji i onemljen. Vse to moj in stari slovanski pravopis na tanjko razloči, po Vašim pravopisu se mora pa ugibati, in če se ne ugane, bo zmota ali pa sméh. Gospod H. Frejer, ki je imena vasí in sosésk popisoval, ni mogel pri veliko imenih drugač pokazati, kako jih gre izreči, kakor le z mojim pravopisam. Kdor hoče predgovor njegovih bukev, ki se jim pravi: „Alphab. Verzeichniss aller Ortschafts- und Schlösser-Namen des Herzogthums Krain, Laibach 1846“, brati, se bo tega lahko sam prepričal.

(Konec sledi)

F. Metelko.

Povodinj na Koroškim.

Okoli Belaka je nam dozda vés čas dežjá le pomanjkovalo — 1. dan tega mesca pa je jelo deževati in je deževalo do 2. do poldneva, in Drava se je tako narastla, de že več lét ni tako velika in huda bila. Od polnoči perviga tega mesca je jela derva nositi, ktere je, kakor se sliši, v zgornji Dravski dolini fužinarju Vitmanu in tudi drugim vzela; potergala je tudi 3 kajže, več mostov; tudi dve kravi, eno svinjo, eniga konja, veliko snopja, in več družiga hišniga orodja je nesla proti Marburgu. Veliko škode je pa posebno na polji storila. Česar pa Drava ni vzela, je Zila potergala, ktera še danes raste in posebno tukaj na Peravi zemljo terga in lepo stoječe setvine zasipa.

Iz Perave zunaj Belaka 3. maliga serpana 1848.

Lesjak.

Slovenske reči.

Častiti gosp. Tomše, kaplan v Žiréh in ud slovenskiga društva nam pišejo, „de se je tudi v Njih samotni dolini jela vnmati ljubezin za slovenšino, in pravijo, de je ondašnjim kmetam posebno to všeč, de se bo domači jezik v kancelije vpeljal, ter so rékli: „Tega je bilo že davnej potreba; to je enkrat pametna.“ — Tako je práv, pravijo gosp. Tomše, naš jezik ni ciganski ali tatinski, kakor smo ga od Nemškutarjev še pred malo leti imenovati slišali; — cigan se po ptujih deželah klati in tat tãme íše, mi pa smo v očetovim domu in očitno govorimo in delamo“.

Pogoriša na Krajskim.

Komej je Zatičina pogorela, kjer je med 43 pogorelci le 10 zavarvanih, je pogorela tudi Soderšica, kjer je razun cerkve, šole in farovža vse pogorelo, poslednjič pa tudi gorenja Brezovica. — Povsod je — kakor se sliši — malo zavarovanih pohištev, kar očitno kaže, de je nemarnost hišnih gospodarjev po kmetih še silno velika!

Iz Dunaja.

Naš presvitli Nadvojvoda Janez izvoljeni predstojnik nemške države (Reichsverweser) — so razglasili 6. dan tega mesca naznanilo, de radovoljno prevzamejo to imenitno opravilstvo, de se bojo tedej za tega voljo berž v Frankfort podali (8. dan tega mesca), se pa kmalo na Dunaj vernili, državni Dunajski zbor 18. dan tega mesca začeti.

Državni zbor se še ni začel, zato ker potrebno število poslancov še ni skupej prišlo. Veči del poslancov so kmetje, med katerimi še clo nekteri nemškiga jezika ne uméjo. Dunajski Novičarji tedej zlo tožijo, de je premalo tacih poslancov, ki imajo potrebne vednosti od postav in družih državskih reči, „zakaj prvi zbor bo imel postave nove vladije ustanoviti; — kakó bojo pa kmetje, čeravno sicer pošteni in umni možje, od tacih reči govoriti mogli, od katerih niso nikdar nič slišali!“

Iz Ljubljanskiga glediša.

V pomoč nar revnišim pogorelcam št. Vida poleg Zatičine je pretečeno saboto napravilo slovensko društvo Ljubljančanam večerno veselico s petjem mnogih slovanskih pesem in pa z Linhartovo igro, ki se imenuje „Zupanova Micka“. Od vsiga tega bomo drugo pot kej več povedali; danes le povémo, de je imenovana igra neizrečeno dopadla, de so se gosp. igralci in gosp. igravke slavno obnesli, de je bilo glediše čez in čez polno in de milodarna veselica je naklonila pogorelcem čez 120 gold. čistiga dohodka.

Od železnice v Ljubljani.

Pretečena sabota je bila Ljubljančanam imenitn dan. V gledišu pervikrat po veliko veliko létih slovenska vesela igra — v kolodvoru železnice pa veselica delavcov, ki so vunanje zidovje poglavitniga pohišstva dokončali. Pa kaj nam pomaga, de bo kolodvor Ljubljanski (Bahnhof) že létas dokončan — kjer je še v Zalogu toliko dela, še več pa med gorami poleg zidaniga mosta! Še prihodnje léto je mende ne bomo imeli železnice do Ljubljane; do tistihmal bojo vunder naši priserčni Ljubljančanje sli na železnico — ne pa, kakor zdej sploh pravijo — na ajzenpôn!!!

Očitna zahvala.

Častiti gospod fajmošter Matevž Ravnikar, bravcam Novic pod imenam „Poženčan“ slavno znan slovenec, ki v prvi versti pridnih in učnih rodoljubov stojé, so prijazno podarili vse svoje veliko veljavne spiske slovensko-nemškiga besednika, kteriga so že skorej sami dokončali. Bog daj srečo in dolgo življenje tacim možem, ki se zraven svojiga poklica tudi za prid svoje domovine v lepih delih neprenehama trudijo!

Hvala tudi časti vrednimu gosp. Majniku, učniku za prvo latinsko šolo v Idrii, častitimu gosp. Andreju Fleišmanu, botaniškemu vertnarju, in pa gosp. Šeberju, ki so tudi s podeljenimi besedniki slovenskemu društvu na pomoč prišli.

Odbor slovenskiga društva.

Današnjemu listu je perdján 12. dokladni list.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajski	
	8. maliga serpana.	3. maliga serpana.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	3	2	10
1 » » banaške	2	6	2	10
1 » Turšice	1	25	1	30
1 » Soršice	—	—	1	50
1 » Reži	1	40	1	38
1 » Ječmena	1	9	—	—
1 » Prosa	1	44	1	40
1 » Ajde	1	40	1	33
1 » Ovsá	—	54	—	52